

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja tri razloge.

1. S prvim pritožbenim razlogom zatrjuje, da tožeči delničarji (in sicer delničarji družbe Trasta Komerčbanka za razliko od same družbe Trasta Komerčbanka) niso imeli pravnega interesa za vložitev ničnostne tožbe, ki bi bil ločen od pravnega interesa družbe Trasta Komerčbanka.

Prvi pritožbeni razlog temelji na teh argumentih:

- Splošno sodišče naj bi napačno razlagalo sodno prakso, ki zahteva, da delničarji dokažejo, da imajo ločen pravni interes za vložitev tožbe zoper odločbo, ki je naslovljena na podjetje, katerega kapitalski delež imajo. Zlasti naj bi Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da je v sklepu z dne 12. septembra 2017 ugotovilo, da se ta sodna praksa ne uporablja za zadevo T-247/16;
 - tožeči delničarji naj ne bi dokazali, da imajo pravni interes, ki je ločen od pravnega interesa družbe Trasta Komerčbanka: (drugače od odločbe o likvidaciji, ki je ločen akt) sporna odločba naj ne bi posegla v njihov pravni položaj. Ne bi bilo mogoče šteti, da imajo tožeči delničarji pravni interes, da ima družba Trasta Komerčbanka dovoljenje za opravljanje bančnih storitev, ki je ločeno od pravnega interesa družbe Trasta Komerčbanka, da ima sama tako dovoljenje;
 - zlasti naj ne bi bilo mogoče šteti, da je interes zahtevati odškodnino ali ekonomski interes delničarjev za prejemanje dividend ločen pravni interes.
2. Z drugim pritožbenim razlogom trdi, da delničarji nimajo procesnega upravičenja, ker naj se sporna odločba na njih ne bi nanašala individualno.

Drugi pritožbeni razlog temelji na teh argumentih:

- sporna odločba naj se ne bi individualno nanašala na tožeče delničarje, ker naj se ne bi nanašala na njih zaradi lastnosti, ki so jim lastne;
 - sporna odločba naj tožečih delničarjev ne bi postavila v pravni položaj, ki bi bil drugačen od pravnega položaja drugih delničarjev ali družbe Trasta Komerčbanka.
3. S tretjim pritožbenim razlogom zatrjuje, da delničarji nimajo procesnega upravičenja, ker naj se sporna odločba na njih ne bi nanašala neposredno.

Tretji pritožbeni razlog temelji na teh argumentih:

- sporna odločba naj se ne bi neposredno nanašala na tožeče delničarje, ker naj ne bi bistveno posegala v njihove pravice v smislu sodne prakse;
- zgolj ekonomska izguba, ki izvira iz sporne odločbe, naj ne bi omogočala sklepanja, da je bilo poseženo v njihov pravni položaj (drugače od pravnega položaja družbe Trasta Komerčbanka), ne glede na obseg teh ekonomskih učinkov.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Areios Pagos (Grčija) 27. novembra 2017 –
Ellinika Nafpigeia AE/Panagiotis Anagnostopoulos in drugi**

(Zadeva C-664/17)

(2018/C 032/24)

Jezik postopka: grščina

Predložitveno sodišče

Areios Pagos

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Ellinika Nafpigeia AE

Nasprotne stranke v postopku s pritožbo: Panagiotis Anagnostopoulos in drugi

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba v skladu z določbami člena 1 Direktive 98/50/ES ⁽¹⁾ in za ugotovitev obstoja prenosa podjetja, obrata ali dela obrata ali podjetja pojem „gospodarska enota“ razumeti kot samostojno proizvodno enoto, ki lahko za izpolnitev svojega gospodarskega cilja opravlja dejavnost, ne da bi si bilo treba (z nakupom, izposajo, najemom ali drugače) priskrbeti kakršen koli proizvodni dejavnik (surovine, delovna sila, mehanska oprema, deli končnega proizvoda, podporne storitve, gospodarski viri in drugi dejavniki) od tretjih oseb? Ali pa za priznanje obstoja „gospodarske enote“ zadostuje, da je predmet dejavnosti proizvodne enote ločen, da obstaja konkretna možnost, da je cilj te dejavnosti gospodarsko delovanje, in da je mogoča učinkovita organizacija proizvodnih dejavnikov (surovine, stroji in druga oprema, delovna sila in podporne storitve) za doseg tega cilja, ne da bi bilo pomembno, ali si novi gospodarski subjekt priskrbi proizvodne dejavnike tudi zunaj in ali v posameznem primeru ni dosegel svojega cilja?
2. Ali je glede na določbo člena 1 Direktive 98/50/ES obstoj prenosa izključen, če odsvojitelj ali pridobitelj ali oba predvidita ne le nadaljnje opravljanje dejavnosti s strani novega gospodarskega subjekta, temveč tudi njegovo prihodnje prenehanje v okviru likvidacije podjetja?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 98/50/ES z dne 29. junija 1998 o spremembi Direktive 77/187/EGS o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov (UL 1998, L 201, str. 88).